

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje na vymezení všech možností právní ochrany designu v souvislosti s módním průmyslem a módním designem. Práce vymezuje pojem design, jeho základní druhy, charakteristické znaky a zvláštní vlastnosti. Z důvodu přijetí nového občanského zákoníku a širšího vymezení věci v právním smyslu na hmotnou a nehmotnou se další část práce zabývá designem jako nehmotným statkem, jako věcí v právním smyslu a jeho kategorizací.

Z oblasti forem právních ochran se práce věnuje zejména ochraně prostřednictvím autorského práva, průmyslovým vzorům, ochranným známkám a nekalé soutěži. Zároveň porovnává i vztah autorskoprávní ochrany designu a ochrany prostřednictvím průmyslového vzoru a průmyslové vzory s ochrannými známkami. Prostor je věnován veřejnoprávním a soukromoprávním prostředkům ochrany, které návrhář může využít, pokud došlo k zásahu do jeho práv.

Kromě vymezení forem a prostředků právní ochrany, které jsou dostupné v České republice, je cílem práce též popis možností návrháře na poli mezinárodním a unijním. Z hlediska Evropské unie práce zahrnuje zapsaný a nezapsaný průmyslový vzor, z hlediska mezinárodního zmiňuje všechny mezinárodní dohody důležité pro průmyslové vzory a autorské právo ve spojení s ochranou designu.

Dále se zaměřuje i na Úřad průmyslového vlastnictví, jeho roli, činnost a proces zápisu průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů v České republice spolu s uvedením několika příkladů zápisů průmyslových vzorů lokálních návrhářů. S ohledem na skromnou soudní judikaturu práce zmiňuje nejznámější spor u Úřadu průmyslového vlastnictví z oblasti ochranných známek. Tento právní spor je důkazem toho, jak podstatný je zápis označení.

Ve své poslední části se práce zabývá právní informovaností českých módních návrhářů, jež patří mezi významné příčiny odlišné oblíbenosti různých forem ochrany designu a jejich využívání v praxi. Závěrem práce konstatuje, jaké formy ochrany jsou pro módní design českých módních návrhářů nejvhodnější.